

به خته وهری

مهسه لهی سه عادهت: «به خته وهری» یه کی له کۆن ترین قسه و باسی فهلسه فی به ره ی مرویه
ئهم مهسه له خوئی له مه به ستگه لی حیکمه تی کرده وهیی و عه مه لی یه. زانایانی «خوو ئاکار و
زانایانی کۆمه ل عوده داری باس کردن له ماهیه ت و مهرج گه ل و هو گه ل و ههروه ها قسه کردن
له و جوړه شتانه ی و ا به دژ و به ره هه لستی به خته وهری ئه وه ستن. جا ئه گه ره له حیکمه تی نه زه ری
ئیلاهیات دا قسه له به خته وهری و هات و سه عاده ت و نه هات و شه قاوه ت بکری، له سو نگی
یه کی ک له شاخه کانی ئهم مهسه له یه و ئه ویش به م جوړیه: که ئایا به خته وهری وه ههروه ها بی
به ختی و شه قاوه ت ته نیا بۆ له ش و لارو ئه نبوژنه ی و مادی یه، یا دو جوړه:

ئه لف - به خته وهری و سه عاده تی له ش و لارو مادی (جیسمانی و مادی).

ب - به خته وهری و سه عاده تی گیانی و ئاوه زی و اتا: (پروچی و ئه قلانی).

حوکه مای ئیلاهی و خواناسان له م بابه ته وه ئهم قسه ده هیته گۆر که ئایا ئه وه ی دای
سه لمینن و سابتی بکه ن که سه عاده ت و شه قاوه تی گیانی و ئاوه زی له سه عاده ت و شه قاوه تی
ئه نبوژنه ی و له شی و مادی زۆر گه و ره تر و فره تر شیایوی سرنج دانه. بیروپرای (بو عه لی سینا) له
(نمه تی) هه شته م کتییی ئیشارات و بیروپرای (سه درالمته ئه لیهین) له به رگی چواره می

(ئیسفار) دا له هینانه گورپی ئەم مەسەله تەنیا ئەم شاخە لە شاخە کانی مەسەله ی سە عادەت باس دە کری جالە بەر ئەمە نە چون بە لای مە بەست و قسە کردن لە شاخە کانی تری ئەم مەسەله یە یانە یان بەر ئەمە مەسەله یە مەسەله یە. لە لایە کە ترە وە، تا ئیستا لە پەرە وە، فە لاسیفە ی ئیسلامە تی و زانایانی جیهانی نا ئیسلامە تی قسە و باسکردنیکی پراو پراو لەم بارە وە نابیندری. ئە وە ی لەم بە شە دا ئە ی خویننە وە هەر چە نده ناتوانی باسیکی کامل و پربە پست بیت بە لام ئە شی بتوانین ئە وە بە باسیکی کورت و تیگە یینە روتە ژ ی لە قسە بە یینە ژمارە.

ئە و مە بە ستانە ی و الیرە دا دینە گورپ ئە مانە ن:

۱- سە عادەت و اتا: (بە ختە وەری) چ وە چییە؟

۲- سە عادەت و چیژە و اتا: (لە زەت).

۳- ئایا مرووف بە خو کرد و خورسک و تە بیعت بە ختە وەری و سە عادەت ویستە؟

۴- بە ختە وەری و ئارە زو.

۵- بە ختە وەری و رازی بون.

۶- یە ک قسە و باسی کۆ مە لایە تی.

۷- بە شە کانی بە ختە وەری.

۸- پلە و پایە ی بە ختە وەری و سە عادەت.

۹- هو و سۆنگە، وە ئە و شتانه ی و بە ختە وەری و سە عادەت دا یین ئە کە ن.

۱۰- ئاسۆ یە ک لە یە ک زنجیرە قسە و باس دا.

۱۱- ئایا ئینسان بو گە یشتن بە ختە وەری، نیازی بە ریگا نیشان دەر هە یە؟ (واتا: نیازی بە

پیغە مبه ران هە یە).

لە سەرە تا وە ئاوا دیتە بەر چا و کە بە ختە وەری و بی بە ختی و نە هات لە باری و اتا وە. رونا کە.

ئه گهر تارمایی و ئیشکالیک هه به له قسه و مه سه له کانی ترایه. چونکا له ههر که سیک پرسی ئایا به خته وه ریت ئه وی یان نا؟ بی بیر کردنه وه ئه لی: به خته وه دریم گهره که. ئه گهر بیژی، ئه ی بی به ختی و شه قاوه ت چی؟ به له ز ئه لی: نام گهره که. هیچ که سیک له راست ئه م پرسیاره دا بیرنا کاته وه و نالی: تو به خته وه ری و بی به ختیم بو تاریف بکه و پیم بناسینی تا بزانه کیه یانم ئه وی یا نامه وی.

لیره وه رون ئه یته وه که به خته وه ری و بی به ختی و شه قاوه ت (هات و نه هات) لای هه مو که سیک و اتا و راوه تیکی رونا کی هه به و نیازی به پیناسین نییه. ساده ر که وت که ئه مانه له و جو ره و اتایانه ن که نیازیان به ناساندن به خه لک نییه خه لک و اتا کانیان ئه زانه چ و چیه. به لام ئه بی بلین: ئه م راده به به س نییه که ئیمه مانان سه عاده ت و به خته وه ری له ناساندن بی نیاز بزانه ن. زوری له و اتا و راوه ت هه به که وادیته بهر چاو به لام کاتی ره وشتی (سوقرات) به کار بهینین و ئه و و اتایه له گه ل و اتایانی ترې نیزی که به و به راورد بکه ی و وردینه وه و بیکو لینه وه، ئه بینین ئه وه و ارونا ک له چاوی ئه دا به ره به ره جیگای خو ی به یه ک جو ره: نارونا ک و نادیار ی ئه گو رپته وه و له بهر چاو به بولیله و به تارمایی دیته بهر چاو.

به خته وه ری و سه عاده ت له روانگای گشت خه لکه وه ها و واتای چیژه و له زه ت، ئاسوده بون، سه رکه و تن، گه یشتن به ئاره زو، شادی، خو شی رازی بون و خو ش هاتن له سازبونی کار و بار وه و اتایی تری وه کو ئه وانه و او تمان، به لام کاتی به خته وه ری و سه عاده ت به وردی له ته ک هه ری به که له وانه به راوردی ئه که ین تی ئه گه ین سه عاده ت له م و اتایانه نیزی که به لام ئه وانیش نییه به ته و او ه تی.

جا له بهر ئه مه پیویسته له بهرا ئه م بهرا ورد کردن و هه ل سه نگاندنه بخه یته بهر چاو تا له دوایی دا یا له کاتی ئه م بهرا وردانه دا و اتایه کی دیار بو سه عاده ت و به خته وه ری بدو زینه وه. پیویست نییه که له ریشه ی لوغه وی ئه م دو بیژه: (که لیمه) قسه بکه ین و بکو لینه وه که ئایا

سه عادت و به خته وهری لهم بابه ته وه له جیگای تایه تی خوئی به کار دی که واتای یارمه تی
 تیدایه و به خته وهر به که سیک ئه وتری، که گه ریانی جیهان به دهنگی به وه هاتی و شهقاوه تیش
 دژه و له حاند ئه م واتایه دایه یا وه کو له بهرا سه رنج به واتای شهقاوهت دراوه، که به مانای:
 رهنج و دهر د، سهختی وزه ختییه. وه سه عادت بهر ئاوه ژو به واتای رزگار بون و ئاسوده بی له
 رهنج و دهر ده؟

به پروالته له بابهت ریشهی لوغهوئی یه وه ناتوانین دو واتای له راست یه کترینه وه بو ئه م دو
 بیژه بدو زینه وه به لام له عورفی عام و خاسا ئه م دو که لیمه به دوروست له راست یه کترین دان.
 ههروه کو له قور ئانا ئه م دو بیژه له راست یه کترین دانراون.

(يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِذَنبِهِ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَمِنَ النَّارِ لَهُمْ فِيهَا
 زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ) 'ئهوئی یانی روژی که (قیامت) دادی هیچکس بی ئیجازهی خوا قسه ناکات.
 تا قمی له وانه به شهقاوهتن و تا قمی کیش به خته وهرن (:تا قمی به خته وه رو تا قمی بی به ختن)
 ئه وانهی وا به شهقاوهت بون له ئاگران و بوئه وانه زه فیر و شهیق (:نالهی زور و هه ناسه برکی
 هه به) ... لهم ئایه تانه دا خوا خه لکی کردو ته دو تا قم، تا قمی به خته ور وه تا قمی بی به خت.

(فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ) سه عید له ریشهی سه عاده ته و به مانای به خته وهری و هات و ساز بونی
 که رهستهی ناز و نیعمه ته وه (شقی) ش له ریشهی (شهقاوهته) و به واتای ساز بونی که رهستهی
 گرفتاری و بی بهختی و نه هاتی و جهزا و تو له لیسندن و به لایه. هه ر جو ر بی به خته وهری و
 هات و بی بهختی نه تیژهی ئا کار و رهفتاری مرو ف خو یه تی لهم جیهانه دا. ئه توانین بلین:
 به خته وهری یانی: ساز بونی که رهستهی پیگه یشتن بو یه ک تا ک یا یه ک کو مه ل و کو مه لگای
 به رهی مرو ف، له راست ئه وه، شهقاوهت و بی بهختیه که خه لک گشت لی بیزارن و ئه ویش

بریه تی به له: ناجور بونی هه‌ل و مهرجی سه‌رکه‌وت و پشکه‌وت و پیگه‌یشتنی تاک و کومه‌ل.
که وابی هه‌ر که سیک له بابته هه‌ل و مهرجی گیانی، له‌شی، بته ماله‌یه‌وه یا ژینگه، فه‌ره‌نگ
که ره‌سته و سو‌نگه‌ی پتری بو‌گه‌یشتن به ئامانجی سه‌رکه‌وتن به‌ده‌سه‌وه بیت له به‌خته‌وه‌ری و
سه‌عاده‌ت نیزیک تره. یا به واتایی تر ئه‌وه به‌خته‌وه‌ر. هه‌رکه‌سپش دو چاری که م بونی هو‌ی
به‌خته‌وه‌ری و توشی که‌ندو کو‌سپ‌بی و نه‌توانی به‌سه‌ر‌گیر و گرفت زالی بی و سه‌رکه‌وی ئه‌وه
بی به‌خت یا شه‌قی به.

به‌لام ئه‌شی بزاین که پایه و بته ره‌تی ئه‌سلی سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت، و یست ولی بران ولی
نه‌وینی مرو‌ف خو‌یه‌تی ئه‌وه ئینسان: ئه‌نزانه، که ئه‌توانی که ره‌سته‌ی پیوست بو‌خود‌وروست
کردن ته‌نانه‌ت بو‌دوروست کردنی کو‌مه‌لگای خو‌یشی ساز بکات. ئه‌وه ئینسان خو‌یه‌تی که
ئه‌توانی له‌گه‌ل دارو ده‌سته و هو‌ی بی به‌ختی و شه‌قاوه‌ت بکه‌ویته‌مله به‌ملانی و مل‌بادا،
یاسه‌ر بو‌نیری دانه‌وینی.

پیغه‌مبه‌ران لایان وانیه که سه‌عاده‌ت و شه‌قاوه‌ت هات و نه‌هات له‌دل و ده‌رونی ئینسانا
بیت یا له‌ناو ده‌رونی به‌ره‌ی مرو‌ف‌دا‌روابن، چونکا ته‌نانه‌ت که‌ندو کو‌سپی ژینگه‌و بته ماله و
که‌له‌پورو میراتیش له‌راست‌لی بران ولی نه‌وینی ئینسانا شیای گو‌ریان و به‌راوه‌ژو کردن
مه‌گه‌ر ئه‌وه که ئه‌سلی ئیراده و ئازادی ئینسان: ئه‌نزان بده‌ینه‌دوا و مرو‌ف به‌مه‌حکومی هه‌ل و
مهرجی جه‌بری بزاین و به‌خته‌وه‌ری و شه‌قاوه‌ت به‌زاتی یا به‌شتیکی جه‌بری ژینگه و شتانی
وه‌کو ئه‌وه دابن و بزاین که دیاره‌ئه‌م بیرو‌پایه‌ش له‌روانگای فیرگه‌ی پیغه‌مبه‌ران و فیرگه‌ی
ئه‌قل و ئاوه‌زا مه‌حکومه. هه‌ندی و تویانه: کاکله‌ی به‌خته‌وه‌ری ئه‌وه به‌که ئینسان له
ئاخرین پله و پایه‌ی ژيانا به‌ئیش و کاری به‌خته‌وه‌را نه‌دوایی بیت. و کاکله‌ی
شه‌قاوه‌تیش ئه‌ویه که ئاخری ژيانی به‌کارو کرده وه‌ی بی خیره‌وه‌دوایی بیت و
بیرپه‌ته‌وه هه‌ندی تر و تویانه: به‌خته‌وه‌ری بو‌که‌سیکه که له‌چاره‌نوسی خه‌لکی تر په‌ندوه‌رگری

و بی به خه تیش نه و که سه یه که فریوی هه وای نه وس بخوا و بادی هه واییت.

هه ندیکیش و تویانه: چار شت هوئی به خته وه ری و چار شتیش هوئی بی به ختی ئینسانه.

نه و چارانهای واهوئی هات و به خته وه رین نه مانه ن:

۱- هاولف و خیزانی چاک.

۲- خانوی به رگوشاد.

۳- هاوسی و دراوسی شیاو.

۴- نه سپ یا که ره سته ی سواری چاک.

نه و چارانهای واهوئی نه هات و بی به ختین نه مانه ن:

۱- جیرانی خراب و به دخو.

۲- ژن و خیزانی به دخو یا مال و میردی خراو.

۳- خانوبه ره ی ته نگ و به ر ته سک.

۴- نه سپ و که ره سته ی سواری خراب و ته ق و له ق و شق و شرپ.

له به ره نه وه ی نه م چواره له ژیانی مروف دا نه خشیکی گرینگی به فره یان هه یه و هوئی

سه رکه وت یا تیشکانی به ره ی ئینسانن باش په ره دار بونی و اتاو راهه تی به خته وه ری و

بی به ختی له پروانگای ئیسلامه تی دا پروناک نه بیته وه.

یه ک ژنی چاک و مالی خوش و دلگیر یا یه ک ماله میردی باش. ئینسان بو لای

هه مو جوړه چاکه و چاکه کردنیک دنه نه دا. یه ک خانوبه ره و جیگا و ریگایه کی

به رگوشاد و خوش گیان و بیرو هزری ئینسان نارام و دل خوش و سه ر خوش را نه گری و

ناماده ی نه کات تا زیا تر تیکوشی له پیناوی ناوه دانی ناخ و په خی زید و مال و نیشتمانی

خوی باشر خه بات بکات و پتروقیته وه.

جیرانی به دخو به لا خولقینه، به لام جیرانی چاک و شیاو زور به ئاسوده یی وه ته نانه ت بو

پیشکەوتن و گەشتن بە ئامانجگەلی ئینسانی یارمەتی مروۆف ئەدا، یە ک وە سیلە ی سواری چاک و تە یار بو گەشتن بە کار و بار: ئە رک و ئە سپاردە ی تاکی و کۆمە لایە تی فرە شوینی هە یە، دیارە ئە سپی سواری لە پرو لاواز و دال گوشت یا ماشینی قورازە و شەق و شەر ئە ییتە هو ی دوا کەوتن و دەردە سەری چونکا هیچکاتی لە کاتی پووستا ئینسان ناگابە کار و بارە کانیدا. پیغە مەبری مەزنی ئیسلام فەرمو یە تی: ئە م چارشتە نیشانە ی نە هات و شە قاو هە تن:

۱- گریان نە هاتن و فرمیسک نە رشتن.

۲- دل پە قی.

۳- چا و نە زیری و تە ماعکاری بو خر کردنە وە ی رزق و روژی و پۆل و دراو.

۴- پی داکرتن و زیادە پە هو ی کردن لە گوناح و تاوان و گوناح کردنا.

دیارە ئە م چوار فەرمودە ی پیغە مە برە ئیختیارین و لە ئا کار و کردە وە ی ئینسان خو یە وە سەر چا وە ئە گری و بە م جوۆرە دورە وە خستنی ئە م کەرە ستانە ی هو ی نە هات و شە قاو هە تە لە ژیر دە سە لاتنی مروۆف خو یدایە.

ئە گەر ئە و هە مو کەرە ستانە کە بو بە ختە وەری و بی بە ختی لە فەرمودە کە ی پیغە مە برە راقسە مان لی کرد و هە مو کە س نە خشی گرینگی شوین دانیانی ئە وانە لە ژیا نا ئە زانی و هە ستی ئە کات لە گەل هو و کەرە سته و نیشانە ی پرو پو چا کە تە نانە ت لە پروژگاری ئە تو م و تو زقالە زرە و کە موسکە دا تا قمیکی زو ر با وە زیان پییە تی بە راوردی بکە ی بە م راستە قانییە ئە گە ی ن کە فی ر کردنە کانی ئیسلامە تی تا چ رادە یە ک راست و بە راورد کراون. هی مان زو رن کە سانی ک کە لایان وایە نالی ئە سپ هات و بە ختە وەری دینی و پروژی سیانزە بە دە بختی.

پە رین و بازە ئە باز بە سەر گو لە ئا گرا لە چوار شە مە سوری دا بە هو ی بە ختە وە ر بون دائە نین خو یندن ی مامر و مریشک بە شوم ئە زانن، یا هە لا و اسینی کو ژە کە ی شین و سور یا شە وە، بە رده شە وە بە هو ی دورە وە خستنی بە لا و جرو جانە وە رانی بە ئازار دا ئە نین، یا

ټاو پرشتن به شوین خوښه ویستانا به پرونا کایې و باش وشکاندنې کیتله ی رهش به شوین دژو
ناحه زانا به دوره وه خه ری به لاو گوږ به گوږی ته و دژه ته زانن.

به ژیر نه ردیوانا رویشتن به نه حس و پشمین که جاریک بی به وه دا نه نین که دیاره کاره که
یان لپی ټیک ته چی و نه هاتیا نه. به لام دینی پیروزی ئیسلام خه تی باتلی به سه رگشت
ټهم جوړه کارو باوره: ناشیاوه، نا ئیسلامی یانه دا هیناوه به خته وه ری و شه قاوه تی
ئینسان له سونگه ی خو و ټاکار و کرده وه ی ناشیرین، ناشیاو، نه گونجاوونه خونجاوی خو ی
ټه زانی، نه ک شتی تر. هه مومان باش ته زانین که سه عاده ت و له زه ت: (چیژه) له پروانگای و اتاوه
زور لیک نیزیکن (هه ر و هها شه قاوه ت و رهنج) به لام ټهم دوانه (سه عاده ت و له زه ت)
مورادیفی (هاوال ناو) به کترین وه که یشتن به له زه ت مورادیفه له ته که یشتن به سه عاده تی
دل و دهر و ن، هه ر و هها هه لگرتنی باری رهنج و دهر دوی به ختی شه قاوه ت نیه چونکا ته گونجی
له زه ت و چیژه که رهنج و دهر دیکه که و ره به دوا ی خویا بهینی و ټه ش گونجی رهنج و
دهر دیک به رکول و سه ره ت ای چیژه بیکی که و ره تر له خو ی بی ت، ټه ش گونجی که یشتن به
له زه ت و چیژه بیته هو ی له ناو چونی له زه تی گرینگتر و که و ره تر یا رهنجی بیته هو ی نه مانی
دهر دوه رهنجی که و ره تر.

له گشت ټهم حالانه دا واقعیه تی له زه ت و رهنج پاریزراوه، یانی: ټاوا نیه که له زه ت و
چیژه یه که بهرگری له له زه تیکی که و ره تر بکا یا بیته هو ی رهنجیکی که و ره تر و ئیتر به
له زه ت و چیژه نه بیته ژمار، به لام ټاوه ها له زه تیکی که به خته وه ری دا نانری، هه ر و کور رهنجی که
به رکولی له زه تیکی له خو ی که و ره تره یا بهرگری کاره وه ی رهنجیکی که و ره تره به نه هات و
شه قاوه ت و بی به ختی نایه ته ژماره.

به خته وه ری به شټیک ټه وتری که که یشتن به وه هیچ جوړه په شیمانیک نه هینی، وه
شه قاوه ت له شوینیکایه که به هیچ ریگایه کا قورسی ټه و له بهر چاونه که وی. و اتا: به ره ی مرو ف

واتای: به خته وهری بو مه بهستی ناخری خوئی هه لبراردوه، وه واتای: شه قاوه تیش بو نوخته ی راست ئه و یانی: شتیك كه بو هه میشه ئه نزان و ئینسان ئه بی له وه دوره وه كه وی له بهر چاوی گرتوه و هه لی بزاردوه. به واتایی تر به خته وهری مه بهستی بی هه ل و مه رجی به ری مرویه و شه قاوه تیش له بهر چاو كه وتوی بی به ندو مه رجی ئینسانه. جا له بهر ئه مه ئه گه كه سیك یا مه سه لك و ئاینیك بیژی: كه من به ری مروف ئه گه بینمه به خته وهری به م واتایه: ئه وهی وا من ئیدیعی رایه تی به ره و لای ئه كه م شتیك نیه كه بتوانی باشتر له وه فهرزبكری به لام له زهت وانیه، ئه گه كه سیك ئیدیعی گه یاندن به له زه تیكي كرد به سه، كه به و له زهت و چیژه به بگه بینی چ هوئی ره نجی گه وره تر یا فه وتاندنی له زه تیكي گه روه تر بی یا نه بی.

له زهت و چیژه په یوه ندی هه یه به یه ك هیژولیهاتوی تایه تی ئینسان یا ئازال به لام به خته وهری پیوه ندی هه یه به گشت هیژولیهاتویی به كان و لایه ن و ره خه كانی ژیانی ئینسان. له زهت له سه ر خووش بون یا نا خووش بون خول ئه خوات واتا: به تامه یا بی تامه، مزه یا تفت و سویره تال و ترشه به لام به خته وهری له سه ر به رژه وه ندی و نا به رژه وه ندی ئه گه ری. چیژه و له زهت پیوه نی به زه مانی حال و ئیستا كه وه هه یه، به لام به خته وهری به زه مانی حال و ئایه نده وه یه كسان پیوه ندی له پهل هاویشن و په ره دان دایه، ره نج و له زه تی هه ر ره خه ئه ره خه كانی هه بونی ئینسان به چه شنی سه ر به خو ئه گریته وه، به لام به خته وهری هه مه لایه نی و گشت ره خانی یه.

جا هه ر له بهر ئه مه یه دیاری كردن و جیا كردنه وهی له زهت له رنج ئاسانه به لام جیا كردنه وه و دیاری كردنی به خته وهری له نوخته ی راسته و خوئی (بی به ختی) سه خته. به لكو له بابه تیكیشه وه نا گونجی. یه ك زانای ره وان و گیان ناس كه ته نیا كارو باری گیان ناسی ئه زانی، ئه توانی له بابته له زهت و و ره نجه وه قسه بكا و بیرده ربیری به لام بیر ده ربیرین له بابته

سه عادهت و شهقاوتهوه ئهرك و ئهسپاردهی یهك فیلهسوفه كه ئهلی: جیهان و ئینسان و كوّمهّل ئهناسم.

وه ئوعی بیرو را دهبرپینی ئه و هوژانه سه بارهت به سه عادهت و شهقاوتهوه پیوهندیکی تهواوتهی به نهوعی جیهان تی روانی و ئینسان ناسی ئه و ههیه. لهم ریگایهوه یه كه پیشیاری هوژانغان سه بارهت به سه عادهت نهزیلهی عاسمان و پرّسمانه و جیاوازیان زوره. یه کیك بهختهوهری زیاتر له به دهس هیئانی لهزه تا و یه کیکی دیکه له تهركی لهزهت و مراندنی ئیراده ئهزانی. یه کیك به کار و باری ئهنبوژنی و مادی ئهروانی و یه کی تر سهرنج ئه داته کار و باری گیانی و روّحی یه کیك دهموکات و سات به دهرفهت دا ئهنی و یه کی تر ئاخیر بینی ئه کاته دروشمی خوئی. بهلام لهزهت و رهنج ههروه كو به دیهاتوی تایبه تی نهفسانی و دل و دهرونین ئه كهونه ژیر چاوه دیری جهرباندن و تاقی کردنهوهی کردهوهیی، زور په ئاسانی یه کیه تی بیرو را سه بارهت بهوانه پیکدی.

هوئی ئه مه كه زوربهی خهلك باوه كو هه مو ئه لین بهختهوهریمان ئهوی به دوی کاری جیا جیادا ئهرون و ریگای جیا جیا بوگه یشتن به و ئامانجان هه ل ده بژیرن ئه مه یه كه جووری تیفکرینی تا كه تاکی ئهوانه و یا فیگره و ئایینی كه پیوهندیان پیه وه هه یه و بر و او باوه پریان پیی یه تی له باره ی ئینسان و جیهانه وه جیا یه. دیاره رهخی تریش هه یه له گه ل دیارده و ئاماژه کردن به مه كه ئایا سه عادهت مو تله قه یا نسبی یه قسه ی لیو ده كه ین.

ئایا ئینسان به خو کرد بهختهوهر ویسته؟ له و جیاوازی یه ی وا له نیوان لهزهت و بهختهوهری دا ده رمان خست، دیاری ئه دا كه لهزهت یه ك بُعدی و رهخی یه: بهلام بهختهوهری هه مه رهخی یه، لهزهت یه ك حالهت و په دیده و به دیهاتوی تایبه تی دهرونی یه و شیایو ئاماژه کردنی و یژدانی هه یه. بهختهوهری یه ك واتای گشتی دانراوی یه كه له بهراورد کردن و جمع و تهفریقی گشت لهزهت و چیژه و رهنج و دهردیك په یا ئه بی. واتای بهختهوهری له بهر ئهوهی

بو بهر هی مروّف په یا بو که نه توانی له چیره و ره نجا پیکه وه به راورد بکات و بُعد و ره خه جیا جیا کانی بگریته ژیر چاوه دیری ریځگایه ک بگریته بهر که به تیکرایی زیاتر و ته واوتر له چیره و خوشی که لک و هرگری و ره نج و دهر د بگه بینه پله ی نوخته و صفر یا بیگه بینه نه و پهری سنوری که م و سوکی به لام له زهت به ک حاله تی تایه تی گیانی و دهرونی به و پیوهندی به هیدی و هیمنی به ک شت یا به ک هیزو به ک لیها تویی، وده یا به ک نه دمی ئینسانه وه هه به جاله بهر نه مه ناسین و جیا کردنه وهی له زهت و ره نج به خو کرد و غه ریزه وه به.

به لام ناسین و جیا کردنه وهی سه عادهت و شه قاوهت له به کتر به غه ریزه و به خو کرد. نیه به لکو به ناوه زو نه قله، چ ناوه ز راسته و خو بللی نهی ناسم و جیای نه که مه وه یاری نیشاندهری ئینسان بیت له سوڼگه ی فیرگه و ئاینیکه وه که نه و فیرگه و ئاینه ری نیشاندهری راسته و خو ی به خته وهری و سه عاده ته. ههر جوړ بیت به خته وهری غه ریزی نیه.

جاله بهر نه مه که نه وتری ههر که س به خو کرد به خته وهری ویسته و هه مو خه لک نه چی به دوی سه عاده تا راست نیه، نه وهی که هه مو خه لک به دویدا نه چی له زهت و چیره به، ته نیا نه وکاته نه توانین بلین: که سیک به دوی به خته وهریدا نه روا جا چ راست پروا یا خوار که له راستیا دانیشتی و لیکي دا بینه وه و سودو زیانی پیکه وه هه ل سه نگاند بی و له نیو نه وانه دا ریځگایه کی هه ل بژارد بی. که وا بو له وهرامی نه م پرسیاره دا که ئایا ئینسان به خو کرد به خته وهری ویسته نه بی بلین: نه گه ر مه به ست نه مه به که هه موی خه لک به دوی گوم بی. به خته وهری دا نه رون شتیک هه به نه ویش نه وه به که له ناسین و جیا کردنه وه دا به لای زوره وه توشی هه له نه بن، راست نیه چونکا زوره ی خه لک له دل و دهرونی خویان پهیره وی نه که ن نه له نه قل و ناوه ز و چیره و له زهت ویستن نه له به خته وهریه وه نه گه ریش مه به ست نه مه بی که نه قل و ناوه زی ئینسان به خته وهری نه و نه ناسی و دیاری و نیشانه ی نه کا له روی سرشته وه به دوایدا نه چی، نه مه مه به ستیکی دروسته.

به خته وهری و ئاره زو

دیاره ههر که سیک یه ک زنجیره ئاره زو که لیکی هه یه و زور تامه زرویه که به وانه بگا جا نه گهر به و که سه بگوتری به خته وهری خوت بیژه بزاین که له چ شتانیک دایه تابوت ساز بگری نه و که سه ههر کارو نیاز و ئاره زوه کانی خوئی به زمان هه لده ریژی و دوپاته یان نه کاته وه وده ریان نه خاته دهره وه. هه ندی که س وای دانه نین که به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به ئاره زو و سه رکه وتن و به دهس هینانی مه به ستی پیویست. وه ههر که سیک که به ئاره زو و، مه به سته پیویستیه کانی خوئی گه یشتبی به به خته وهری ته و او ته تی گه یشتوه ههر که سیش که به هیچ ئاره زویه ک له ئاره زوه کانی خوئی نه گه یشتبی به دبه ختیکی ته و او وه ههر که سیش که به هه ندیک له ئاره زوه کانی خوئی گه یشتبی ههر به و نیسه ته که به ئاره زوی خوئی گه یشتوه به هه ندی له به خته وهری یه کانی خوئی گه یشتوه.

نه تیژه: به خته وهری ئیتها که ی له م بیچمه را گه یندراوه، که وابو (زرینگ) سته میکی نه ته نیا سه باره ت به و (نازرینگ) نه کردوه به لکو تازه نه و پهری خزمه تیشی به م چینه (نازرینگ) ه ناموره فته کردوه.

به لام نه گهر بیژین: به خته وهری بریه تی یه: له گه یشتن به و پهری خوئی گونجاو وه دوره وه خستنی زور به ی رهنج یا گه یاندنی پله ی دهر دور رهنج به نوخته ی ئاخو به واتایی تر نه گهر بیژین به خته وهری بریه تی یه: له فیعلیه ت گه یشتن به هه مو هیزو لیها توه کانی مادّی و مه عنه وی وجودی ئینسان، وه دور خستنه وه ی زور به ی بهر هه لست و دژواری و د ژایه تی نه وانه که ههر نه وانه ش نه بنه هوئی دهر دو ئازار چ ئینسان خوئی به هه بونی نه و لیها تویی یانه ئاگادار بی یا نه بی وه چ بزانی که جیهانی ئافه رینیش هه ل و مهر جیکی تایه تی بو نه و ساز کردوه که له ریگای نه و لیها تو یانه وه به به خته وهری به گا یا نه زانی لیره وه نه بی بیژین: هه رجه ند چینی

زرینگ و چروسینهرو چهوسینهرو توانیو به تی رازی بونی چینی تر ساز بکات وه هرچهنده نم
چینهش وانه زانی گه یشتونه ته به خته وهری کامل له هه مان کاتا هندی له به خته وهری نم چینه به
هوئی چینی زرینگ کوروسینرا وه ته وه و رفیندراوه یانی چینی زرینگ ملهوری و ستم و
زولمی له چینه که ی تر و اتا: چینی نا زرینگ کردوه.

به لکو زولمی که بهم جوړه یه له ستمیک که هوئی نارازی بونی نه و چینه یه زور ناحه زو
کریت تره چونکا ستمیک که نه و که سه یا نه و که سانه ههستی پی نه که ن وه کو نه خوشیکی
دهرده داره که ههستی دهرده داری نه خوشه که به جو له جو له خات که پروا چاری بکات به لام
ستم به چه سنی به رو وه کو نه خوشیکی بی دهرده که هه رگیز نه خوش له بیری چاره ی دانیه که
لای بات نه و پهری خزمهت و رازه یه ک که چینی زرینگ و «موره فه» بهم چینه نازرینگی
کردوه، نه مه یه که له بهر نه وه رازی کردون دهر دو ئیشی نه وانی له ناو بردوه به لام،
به خته وهری ته نیا «ناسوده یی» وه بی دهر دو ئیشی نییه به خته وهری یه ک و اتای عهده می
(نه بونی) به و اتای نه بونی رهنج و دهر دنییه به خته وهری پی را گه یشتنی هه مو لایه نی خوشی و
ره حه تی و سودو چیژه و له زه تگه له. به لکو هه ر وه کو و تراوه: نم جوړه دهرده داری یانه
له گه ل دهرده داری له ش و لاری وه کو چا و یشه، دیانیشه (ددان ئیشه) به راورد نا کرین و ناتوانری
لا بردنی نه وانه به خزمهت و رازه دابنرین.

نم جوړه دهرده داری یه له سر بنگه ی بیداری و وشیری کومه له وه یه سوک کردن بهم جوړه
خوی جرم و جینا یه تیکی تره، خوزیا و بریا و زاری له نه خوشی دایه کاتی نه خوشی هه موگیان و
له ش له بیداری دایه.

هه ر که سیک بیدار تره پر ئوف تره

هه ر که سیش و شیار تره پوسور تره

سا بزانه ئەم بنەرەتە ئەی ئەسل و یست

هەر کەسیک دەر دە دارترە ئەو بڕندەترە

بەشە کانی بەختەوهری:

بەختەوهری ئە گەر بیدەینە پال ئینسان کە هەویریکە لە لەش و گیان ئاویتە بوە، هیچ بەش و کەرتیکی نییە لە یە ک شت زیاتر هیچی لە گۆرانییە. بەلام ئە گەر لەش و گیان جیا دابنن دیارە بەختەوهری ئەبیتە دو بەش: بەشی لەش و بەشی گیان. بەختەوهری لەشی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەت و چێزە لەش و لاری بە لە بەر چاو گرتنی مادە و هیزو، و زەو کەم و کوری لەزەت و چێزە و دورەو خستنی ئەو پەری دەر دو رەنجی لەش و لاری.

بەختەوهری گیانی و رووحی بریەتی یە: لە پی پراگە یشتنی هەمە لایەنە و کاملی لەزەتی رووحی و گیانی، وە دور خستەوهری ئەو پەری دەر دەداری رووحی و گیانی.

و هەر و هاش ئەتوانری بەختەوهری هەر ئەندامیک لە بەختەوهری ئەندامی تر جیا بکەینەو و بەختەوهری سەبارەت بە وزە و هیزو ئەندام دا بەش بکەین: بەختەوهری دیتن: (چاو) بەختەوهری بیستن یا «گۆی». بەختەوهری ئاوەز یا هیزی ئاوەزی و هی تر. بەلام هەر جوور بیت بەختەوهری لە لەزەت جیایە و ئەو نییە، بەختەوهری دیتن لە گەل چێزە و لەزەتی دیتنا جیایە.

ئە گونجی شتییک بو دیتن لەزەت و چێزە بیت بەلام لەو بارەو کە خودی دیتن و چاو هوێ زیان بیت بە بەختەوهری نەبیتە ژمارە، و اتا: بەختەوهری بەدەینە پال هەر شتییک یا نەبەتی بەدەینە پال ئەم مرووف یا ئەو ئینسان نابێ لایەنی هەمە لایەنی ئەو لەبەر چاو نە گرین. بەراوهری لەزەت و چێزە و اتا: ئەتوانن لەزەت و چێزە بدینە پال ئەم شتەیانە و چتە کە.

پله و پایه ی به خته و هری:

هەر وه کوله زهت و رهنج که، مه بنای ئەسلی سه عادهت و شه قاوه تن پله و پایه ییکیشیان هه یه وه تا که کانی به رهی خه لک سه بارهت به وزه ی و هر گرتنی له زهت و چیژه له یه ک پله و پایه دانین بو وینه پله ی له زهت و چیژه ییک که یه کیک له زانست یا عیبادهت یا جوانی و خوشیکی یا چاکه و کار چاک، وه ته نانهت له خوردن و خوردانه وه تیکه لی له گه ل ژنا (تیکه لی ژن و پیاو) ته نانهت تیکه لی پیاو له ته ک کچ و ژنی جوان و جه وانا له زهت و چیژه زیاتره تا له ته ک ئافره تی پیرو پاتالا، چونکه کچ و ئافره تی جوان نوری زور تره - هەر له بهر ئەمهش له زهتی تیکه لی له ته کیا زیاتره. دیاره له سه ر به لینی شیخی ئیشراقی کورد، تیکه ل بون له گه ل ئافره تی جوانا له گه ل تیکه ل بون له ته ک ئافره تی پیرا پله و پایه ی له زهت و چیژه یان زور لیک تر جیان. یه کیک یه ک لپها تویی له بیچمیکی به هیزدا هه یه، یه کیکی تر کزو بیتین ئەو لپها توییە تی دایه و اتا: ئەو لپها توییە زور کهم تیدایه که وایی به رهی مروف له باری هه بونی وزه وهیز و لپها توییە کانی خوړسک و خو کردی جیا ئافه ر دیده کراون، جا هەر له بهر ئەمه گه یشتن به چیژه و (له زهت) و به خته و هری جیان. سالم روانگایه وه پله و پایه ی به خته و هریش لیک جیان وه تاکی به رهی مروف له یه ک پله له به خته و هری دانین، تازه سه ره رای ئەمانهش هو ی لاوه کی و دهره وهیی که لپها تویه کان به کرده وه و فعلیهت ئەگه نی وه یا بهر هه لست بو رهنج و دهرد پیک ده هی نی بو هه مو کسیک یه کسان ساز نابی، دیاره به خته و هریش که بهم هو یانه وه پیوهندی هه یه جیا به به خته و هری ئیستیفای هه مه لایه نی یه ئەم سود و هر گرتن و ئیستیفای هه مه لایه نی یهش ئەگونجی ئاوه ها نه بی، لیره دایه و له م باره وه یه، بو سه عادهت و به خته و هری پله و پایه ییک په یا ئەبی.

له وهی تائستا باس کرا دهر کهوت که به خته و هری پیوهندیکی ته واوه تی به

بزوتنه وه و سه یری پیگه یشتن و گه یینی ئینسان به که مالآتیکه که بیلقوه هه یه تی. سا به خته وه ری پپوهندی به بزوتنه وه ی مروّف خوّه تی خوئی به لکو ئه توانین بیژین: بزوتنه وه و جم و جول له ملایه وه خوئی به خته وه ری یه، هوئی گه یشتن به که مالّ و اتا: به خته وه ری خوّه تی به خته وه ری و که مالّ هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کن. ئیسته ئه توانین به یه ک و اتا و بیریکی به رز تر له بابته به خته وه ری یه وه نیزیک بکه ینه وه. به خته وه ری و بونه وه ری و وجود هاومالّ و هاواشان و هاوړ کیفی یه کترین بژمیرین، هه ر بونه وه ری یک به گویره ی گونجایشی خوئی و دهره تانی که هه یه تی له به خته وه ری سود وهر ئه گری، گونجایش و دهره تانی هه بونی هه ر بونه وه ری یک به گویره ی نیزیکی ئه وه له که وانیه نزمی یا که وانیه به رزی بولای سه ر چاوه و بناوانی بی برانه وه ی هه بون و هه بونی دهر که خودایه، دیاره بونه وهران به و پییه ی واله سه ر چاوه ی بی برانه وه ی هه بونی دهر نیزیکن له به خته وه ری سود وهر ئه گرن، وه هه ر به و پییه ی وا له و دورن توشی بی به ختی دین.

لیهاتوی مروّف بو گه یشتن به به خته وه ری راسته قانی به و هه مو نوینگه جیا جیا یانه ی وا هه یه تی بریه تی یه: له لیها تویی بو گه یشتن به پله و پاییه ی قوربی ئیلاهی. (پَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ)'. واتانه ی ئینسان، توله ته قالاییکی پر ماندو بونایی بو گه یشتن به خوای خوّت، سا پیی ئه گه ی. هوئی به خته وه ری:

له و قسه و باسه گرینگانه یه به لکو له روانگای راستیه وه گرینگترین قسیه و باس سه باره ت به به خته وه ری باس و قسیه کردنه له بابته سوئنگه و هویه کانی به خته وه ری. لیره دا چهن پرسیاریک هه یه وه کو:

۱- ئایا له بنه ره تا هو یا ئه و هو یانه ی وا له راستیدا مروّف به خته وه ری ئه که ن هه ن یا

۱- ئایه تی ۶ سوره ی ۸۴ الانشقاق

بهخته وهری له خهون و خه یال به و لاوه شتی تر نییه و له جیهاندا ئه وهی و ئافه ریده
 کراوه دهر دو رهنج و توشی و بی بهختی و ماندو بون و رهنجه رویی و رهنج به خه ساری و
 هویه کانی ئه وانه یه و بهس. ههروه کو ئه زانین کوری زور له فه لاسیفه ی قه دیم و جه دیدی جیهان
 به دبیینان کردو ته دروشمی خویان و ئاوا بیر ئه که نه وه. دیاره که ئه م جو ره بیر کردنه وه یه له گه ل
 فه لسه فه ی ئیلاهی دا شیایوی به رانه ری کردن و بارته قایی نین، له نیوان فه لاسیفه ی
 ئیلاهی دا له م جو ره که سانه په یا نابن به لام فه لسه فه ی مادی و ئه بوژهنی له داوینی خویدا له م
 جو ره که سانه ی زور په روه رده کرده، ئیستا دهر فه تی قسه کردن له م جو ره مه به ستانه نییه.

۲- ئایا هوی بهخته وهری ته نیا یه ک شته و ئینسان ئه بی ئه و تا قه شته په یا بکات یا ئه وه یه که
 بهخته وهری له بارمته ی چه ن هوو سو نکه دایه؟

۳- ئایا ئه و ... لانا به نهینی هه یه یا له جیهانی دهر وه یه و
 ئه بی له دهر وه یه و جودی خو ی بو ی بگه ری؟ و یا به شی له هوی دهر ونی و به شیکیش بیرونی
 و دهر وه یه یه؟

۴- ئه گه ره مو ئه و هویانه یا هه ندی له وانه له خودی ئینسانا نهینی بی ت ئایا له له ش و لار و
 هیزی له ش دایه یا له گیان و هیزی گیانی دایه؟ و یا هه ندیکی له له شاو هه ندیکیش له گیانایه؟
 ئه مانه مه به سته گه لیککی زورن که شیایوی قسین و قسه ش له بابته ئه وانه وه فره گو تراوه و
 کورته ی هه مو ئه وانه ئه مه یه که سه ر چار دی بهخته وهری له ناو دهر ون و هه ناوی خو تا ئه بی
 بدو زیته وه، زور به ی ئه م خودان بیرانه بهخته وهری یان به ئاسوده بون له دهر دو رهنج
 داناوه. وه رایان گه یاندوه تیکلاوی له ته ک جیهانی دهر وه یه دا ئه یته هوی دهر دو رهنج. وه
 هه رچی ئینسان زیاتر خو ی له جیهانی دهر وه یه بی نیاز بکات و پتوه ندی خو ی له گه ل دهر وه
 دا بیبری له بهخته وهری که بیجگه له رزگاری له رهنج شتیک نییه زیاتر سودو که لک وهر
 ئه گری.

له فلسفه و ته سه و فی هیندی و بیرو هزری بودا و ههروا له فلسفه فی فلهاسیفه ی که لبی یونان که (دیوژین) ناودارترینی تهوانه یه، وه ههروا له بیرو هزری مانی و پهیره وانی ته و بهم جوړه بیرو هزره وه زیاد ته یینین. به داخه وه ته م جوړه هزره که له به دینی فلسفه ی یه وه سه چاوه ته گری و له ته ک ته وحیدی ئیسلامه تی دا زوری دزایه تی و جیایی هه یه له سوڼگه ی تیکلاوی و بلاو بونه وه ی هزرو بروای نه ته وه که لیک که به م جوړه بیرو هزریان ته کرده وه له نیو موسولمانانا به نیو ته قوا و خو پاراستن و ته رکی دنیا وه یا به ناو ده رویش و سوافی بونه وه که و ته بره و، و وه ها وزه ی گرت که له بهر چاوی هندی له خه لک بی سرنج دان و تی روانین که و ته ریزی پیدا ویسته کانی ئیسلامه تی یه وه.

تاقمی تر سه چاوه ی به خته وه ری به جیهانی دهره وه ته زانن و ته لین: ئینسان و ته نزان به شیکه له م جیهانه و له ژیر شوین تیکردنی هوپه کانی ته م جیهانه دایه و که و ته ژیر شوین تیکردنی هوپه کانی جیهانی که ئینسان ته توانی به ژیانی خو ی دریره بدات و له له زه تو چیره سود و هرگری، ته وه ی و ا ئینسان له لایه ن خوپه وه هه یه تی هه ژاری و نیازه، له زه ت و چیره له بهر جوړی و هرگرتنی شوین تیکردنی ته سه بی که له هندی هو ی مادی و ته نبوژنه ی یه وه په یا ته بی وه کو شوین تیکردنی که ته عسابی چاو له دیتن وه ته عسابی زارو زوان و ده زگای هازیمه له ته ماس له ته ک خوړاکا و ته عسابی له مسی له ساوانی له مس کردنی ژن و میرد له یه کترین دا، په یای ته که ن ته نیا شتیک که ته توانین بیژین له دل وده رونی ئینسانه ره هه لده قولی دهر دو ره نجه، که له سوڼگه ی که م بونی خوړاک یا که م بونی شتی تره وه په یا ته بی و سه ره هل ته دا.

به بروای ته م تاقمه به خته وه ری له سه تاسه ت پیوه ندی له گه ل هو ی دهره و بی دا هه یه. به لام بی به ختی و ره نجه روپی ته گونجی هو ی ناوه وه بی هه بی و اتا: له که م و کوری نیاز گه لی مادی و ته نبوژنه ی یه وه په یا بی و ته شگونجی هو ی دهره و بی بو بیت وه کو ره نجه ی که مروف له

سوڻگهي ليدان، زيندان بون يا زهوت كردني مافي خوڻي له لايان نه يارانوه توشي دي.

مادي مهسله کان له بابهت هويا هويا هويه کاني به خته وهري داوا بيرو را دهر نه برن.

بيرو را ييکي سپهه ميش ههيه و نه ویش نه مهيه که به خته وهري ته نيا له دل و دهر ون يا دهر وه زانين توندره وي، نينسان نه و ايه که بتواني له هويه کاني دهر وي بي نياز بيت و بي يارمه تي خواستن له وانه بگاته که مال و به خته وهري (به زاراوه ي فلسه في مروف بونه وه ريکه موسته کفي به زات و باتني زاتيش نيه) مروف نه و ايش وه چه و دوکله (طفيلي به) که هه مو خوشيه کاني نه بي له دهر وه دابن بکرين. نينسان دل و دهر ون پر و ته زي به له چيژه وه له زهت که نه گهر بتوانري نه وانه هه له نجين له چيژه وه له زه تي مادي و نه نبوزه ني دهر وه بي پر مایه تر و گهره تر و بي نياز کاره وه تره.

نهم هزرو را به نادور وسته که له زهت و چيژه ته نيا وه ته نيا له نه تيژه ي شوين تيگردني مادي عهسه بي په يا نه بي و سر هه له نه دا نه گونجي چيژه و له زه تيک بو نينسان په يا بيت که هيچ جوړه ريشه ي مادي و عهسه بي نه بو بي و له ته ک سوڻگه کاني دهره وي مادي و نه نبوزه نيشدا پتوهند يکي نه بو بي.

ليړه دا ناتوانين له پله ي نه في يا نيسبات و هينانه وه ي به لگه بو نهم قسه را وه ستين. زاناياني روحي په يره وي نهم بيرو را بهن. خوا ناساني مه زن ته قه لايان دا وه که نهم جوړه چيژانه بناسين و له زه تي نه نبوزه ني له راست نهم چيژانه دا به کهم دا بنين به برواي خوا ناسان نينسان به جوړيکي و هه بونه وه ريکي ره سهن و نه صيله که خوڻي نه تواني بو خوڻي کو زانتيک له چيژه بيت به لکو زريا ييکي بي بن له به خته وهري بيت.

زور بهد نهمه کين وري نه ناسين

ناني تو ده خوڻين و بي سپاسين

ئەي خويابە بە دل نەزانە شە پۆل

خۆت فېرى سپاسى كەي بە پۆل

زۆربەي زانايانى جيهان بەختە وەرى ھەم بە پېوھندى دار بە ھۆيە كانى دەرۋنى و ھەم
بەھى دەرە وەيى ئەزانن ھەرچەند لە ديارى كردنى پلەي نرخاندن و دەس تى وەردانى
ھۆيە كان دا جيا جيايى بيرو رايى زۆريان ھەيە.

ئەرەستو ھۆي بەختە وەرى ئە كاتە سى بەش: دەرە وەيى، لەشى، گيانى، وە ھەر يە كە
لە و سپانە لە سى ھۆدا كورتى كردونە تەو، بەم جۆرە:

۱- ھۆي دەرە وەيى: سامان و دارايى، پلە و پاىە، خزم و كەس و كار

۲- ھۆي لەشى: ساغ بون، ھيزو وزە، خوشىكى.

۳- ھۆي گيانى: حىكمە تو رېئونى، دادگرى، دلېرى و نېرى.

ديارە ناتوانين ھۆيە كانى بەختە وەرى تەنيا بەوانە دانين كە ناومان بردن لە ھەر كامە لە و سى
بەشەي سەرەو ھە ئەتوانين ھۆي تريس بەھينە ژمار وە كو ژينگەي كۆمە لايەتى يارمەتى دەر بۆ
پيش كە وتن، ئازادى، لە ئەمانا بونى ژينگەي خۆرسك و خو كردى و جوگرافيايى يارمەتى دەر.
رەچەلە كى بەرزو پەسەند، منال و زارولە، خيزانى شياو، دۆستى خوین گەرم و نيزىك (لە
ھۆيە كانى دەرە وەيىن) دەنگ و ئاوازي خوش، كاروئيش، چا كە و چا كە كردن و پياوھتى (لە
ھۆيە كانى لەش و لارن). پروا و ئيمان، سرنج دان و دل نەرمى بەرزو باش ھەوال، ساغى گيانى،
ليبرانى قەوى، ليھاتوى ھونەرى و فەن و فوتى و شتانى ترى وە كو ئەوانە (لە ھۆيە كانى گيانين).
ھەندە، ھۆيە كى بەختە وەرى ھەيە كە لە نيوان گيان و لە شاھاو بەشە، وە كو: عيادەت، ھەندى
لە نيوان گيان و لەش و دەرە وەيى دا ھاو بەشە، يانى: پېوھندى بە گشت ئەمانە وە ھەيە وە كو
پەراوھە و كتيب.

دورنمايه ك له يه ك زنجيره قسيه و باس

ليړه دا قسيه و باسي تر يش هډن كه له بهر دريژر دانه درين له رافه كړني ته وانه خو رانه گرين
وه كو: نرخاندن، پله و پايه ي دس تيوره داني هوږه كان ياني: كيڼه هو، هو ي يه كه مه و كيڼه هو،
هو ي دوومه، به و اتاي تر له سه تا سه تي ته م هو يانه چنده به، كيڼه هو يه ك له سه تا يه و كيڼه ده له
سه ته و يا زياتره؟

يه كي تر ته مه يه كيڼه هو له مهرجه كاني ستوني به خته و هري ديته ژماره كه به نه بوني ته وانه
به خته و هري دا بين ناي.

يا كيڼه هو مهرجي كه به ستون نايته ژماره وه هه بوني ته و هوږه كه مال و پله و بره وي
به خته و هري، به خته و هري زياد ته كات به لام نه بوني ته و هوږه به خته و هري ناكاته بي به ختي و
نه هات.

يه كي تر ته مه يه كه كيڼه له و هو يانه هو ي راسته و خون و كيڼه راسته و خونين؟ ياني: هو ي:
هون.

يه كي تر ته مه يه كه ثايا هوږه كاني به خته و هري له گوړانان يا سابتن؟ و اتا: ثايا يه ك شت كه له
يه ك زه ماندا بو مروف هو ي به خته و هري بيت له هه مو روژگارنيكا به جوړه يه و هه ر واشه يا
ته گونجي يه ك شت له يه ك زه ماندا هو ي به خته و هري بيت به لام زه مانني تر هو ي به خته و هري و
هات نه بي به لكو هو ي بي به ختي و نه هات بيت؟

ثايا ته گونجي بو به رهي مروف يه ك به رنامه ينيك هه بي كه هه مو جوړه به خته و هري ك
بگريته بهر، هه ر چنده له سونگه ي و هه ي و نبوه ته وه بيته گوړي كه بو هه مو زه ماننيك به س
بي؟

يا له بڼه ر ه تا ناو ه هاشتيك محاله؟ ته وانه ي دژي ته ديانن له م روژگار ه دا ته م قسه ده هيننه
گوړي و ته يژن كه ته ديان له رابور دودا هو ي به خته و هري و سه ر كه وت و پيشكه وتي به رهي

مرؤف بووه به لآم له م روژگار ه دابه ر ناوه ژوی رابوردو هوئی به د به ختی و چاره ره شی و دوا که وتن و نزم بونه وه یه. ئەم باسه له روانگای دینی پیروزی ئیسلامه وه به تایهت که دوایی هینه رو جوانی ئەدیانه و داب و ده ستوره کانیشی بو گشت زه مانیکه زیاتر جیگای تی روانین و سرنج و لیکولینه وه.

له مه دا که هندی هوئی به خته وه ری ئە گوپین و له گوپاندان هیچ شکیک نیه ههر وه کو نه گوپانی هندیکیان هیچ شکیک نیه، به لآم ئەبی پی و دانیک به ده س بهینین که چ هوئی ک یا هوگه لیک ئە گوپین وه چ هوئی ک ناگوپدریت؟ وه ئایا ئەتوانین بیژین هوئی راسته و خوئی به خته وه ری سابه و هوگه لی هوئی راسته و خو له گوپاندان وه داب و ده ستوری تا ئە و شوینه ی که پیوهندی به هوگه لی راسته و خو وه هیه سابه و ناگوپدری، وه تا ئە و شوینه که پیوهندی به هوگه لی هوئی کانه وه هیه ئە گوپدری وه ئە گه ر بمانه وی سبارهت به موقه راتی ئیسلام له م باسه وه قسه بکه یین قسه و باسیکی بهر فهره دیته گوپ.

ئەشی بزاین که ئایا به خته وه ری موئله قه یا نسبی یه؟ ئایا شتیک که هوئی به خته وه ری یه بو گشت تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک و له هه مو مه لبه ندیکاه بو هه مو نیژادو ره چه له یه ک یه کسان هوئی به خته وه ری یه یا هوگه لی به خته وه ری و داب و ده ستوریک که به ره ی مرؤف ئە گه ییته به خته وه ری له روانگای تا که وه یا بگه به لانی که مه وه له روانگای نه ته وه گه له وه له مه لبه ندو ره چه له کی جیا جیا وه به له بهر چاو گرتنی جیا وازییک که له بیرو راو خووناکار و هه ستان و دانیشتنا له بابته روچی و له شو لاری یه وه هه یانه ئەبی لیک جیا وازین؟

وه ئایا ئە گونجی یه ک قانون بو هه مو جیهان و بو هه مو تا کییک و بو هه مو نه ته وه ییک وه له هه مو مه لبه ندیکایه کسان ئەیته هوئی به خته وه ری.

یا نا؟ ههر وه کو ئاشکرایه ئەم باسه ش له روانگای بهرانبه ری یه وه له ته ک موقه راتی ئیسلامه تی دا زور شیای سرنج و ورد بونه وه یه.

ئەمانە يەك زنجيره قسە و باسن كە ئيمە ليرەدا ناچارين بە نيشان دانى دور نەمايەك لەوانە قنيات بکەين ئەگينا يەك کتیب بەزە حمەت بو ئەم باسە بەس بى.

ئايا ئينسان بوگە يشتن بە بەختە وەرى نيازى بە ريگا نيشان دەر هە يە؟

ئەگەر بەختە وەرى بر يە تى بى لە چيژە و لەزەت وە بى بەختيش بر يە تى بى لە دەر دورەنج وە چيژە و لەزەتگە ليش و رەنجيش كورت كرابنە وە لە سەر چيژە و لەزەت و رەنجگە لى تايەت بە لەش و لارە وە، لە سنور يکا بى كە يەك ئازەل هە يە تى كە پى بە پى هەلدانى تەيىعى و جسمانى خوى بە حوكمى غەريزە كە تەبەى ئەوانە ئەناسى و لە وجودى ئەوانە ئاگادار ئەبى، نيازى بە رى نيشاندر نەبوە و نىە تى، هيمانيش ئەگەر نيازى ئينسان كورت كرابنە وە لە سەر ئەندازە ييەك كە خوى بە لانى كە مە وە بە وزەى ئەقل و عيلم نيازى خوى لە هەر بابە تىكە وە دەر ك بکاتو لە نە تيرەدا بتوانى دور نەمايەك لە بەختە وەرى خوى بيىنى و جىاي كاتە وە و يىناسى هيمان بەسە بو ئە وە كە بەرە بەرە لە ريگاي زانست و پەرەدان بە شارستانى يەت و ژيارو هەرە وەزو پيشە ريگاي خوى بىرى.

بەلام بەختە وەرى تەنيا چيژە و لەزەت و دەر دى غەريزى نىيە، بەلكو مەبەست نياز گە ليەك نىيە كە وە كو نەخوشى و ئەمىنى ديارو لە بەر چاوبىت كە بيژين بەرەى مرؤف ئاخريە كەى لە ريگاي تىكوشانە وە ريگاي رزگارى خوى و هوى بەختە وەرى خوى ساز ئەكات ديارە قسە لە يەك يادو نياز نىيە.

ناديار ترين شت بو ئينسان، ئينسان خويە تى و ليها تە وە كانى نەيىنى و پىنگە يشتىن كە كە لە وزەى دايە، بە و هەموە پيشكە و تەنە گە و رانە وە كە لە زانست و هونەر و پيشەدا دەس بەرەى مرؤف كە و تە وە، وە بە و هەموە دوزىنە وە: (كە شفيات) سەر سور هينە رانە كە لە جىهاني جە مادات و نە باتات و گياندارانا بەدى هاتە هيمان ئينسان بە نە ناسراوى ماو تە وە.

مرؤف تەوانىو يە تى لە دەر ونى ئاتوم دا و لە هەواى جىهاني دا لە روانگاي عيلمى وە بىرو راو

هزری خوئی یه ک بخت، بو وینه سه بارهت به دۆزی نه وهی نهوت و گازو ئورانیوم و سازکردنی رادیو، تلویزیون و پیوهندی دل و جهرگ و چونه ناو کورهی مانگ و شتانی تری وه کو نه مانه... به لام مروّف هیمان له بابته به خته وهری یه وه و ریگایه ک که مروّف نه بی بو دابین کردنی به خته وهری خوئی بیبری هزر و بیرو رای خوئی به ته واوه تی یه ک نه خسته، ههر به و نه ندازه یه که زانایان و هۆز انشانان و پیتولان و فه لاسیفه له که وناراوه له سیپه هزار سال بهر له مه بیرو رایان جیا بوه هیمانیش له م کات و چاخهش دا هزرورایان لیک جیا یه بو چ؟

بو ته وهی دهرونی که موسکه توزقاله زهره ناسراوه به لام ئینسان هیمان نه ناسراوه و به نه ناسراوی ههروا ماوه ته وه. ته کوز کردن و هیئانه گوژی بهرنامهی به خته وهری ئینسان، له مه وه سهر چاوه نه گری که ته واوی لیها تویی کان و گونجایشه کان و پیگه یشه کانی ئینسان و گشت نه و ریگیانیهی وا بو پیشگه یشتنی ئینسان بناسرئی هه رچهن ته وانهش سهر له بی دوا بران نه ساون. مه گه ر به خته وهری بیجگه له گول کردنی هه مو لیها توه کان و پر بونی هه مو گونجایشه کان و دیاری دان و ئاشکرا بون و هاتنه گوژی گشت هیزو وزه کان و پیوانی راسته ریگاییک که ئینسان بو به رزترین و بلیندترین نوچکه ی هه بون بگه ینی شتی تر هه یه بیته گوژ؟

له لایه کی تره وه ئایا ته توانین باوه ر بکه ین که ئاوه ها نیازتکی گه وره که نه گه ر نه بیته جی نه تیژه که ی سهر لیخواوی به لکو تیاچون و نابودی خودی ئینسان له کارا بیته و ده زگای گه وره و ته کوزی خیلقهت که هه میسه شاکاره کانی خوئی له ده ره تانی نیازا دهر نه خات، ئه م بو شایی وه رگری و ئه م نیازهش له بهر چاوه نه گری و له ئاسو یی بانتری ته گبیری ئینسانیدا یانی: ئاسوی وه حی به هوی تاکه تاکی پاک و ئاماده بو ئیشراقاتی غه یبی نه و رینوینی و هیدایهت نه کهن؟ نه ی چلوّن ئه م بو شایی یه، پره وه بیته و ئه م نیازانه ی به ره ی مروّف دابین بکرین. چهن جوان و بهرزو ته رزه! وتهی: (بو عه لی سینا) نه و هوزانه زانا

کوردە که له ناخری پەراوەی: (نەجاتا) لەو شوێنە ی وا نیازی بەرە ی مرۆف بە شەزێعە تی
 ئیلاهی که له سۆنگە ی ئینسانیکە وە: (نەبی) بەیان کرابی راکە ی ئە کات و ئە یزێ: «الْحَاجَةُ إِلَى
 هَذَا الْإِنْسَانِ لِي أَنْ يَبْقَى نَوْعُ النَّاسِ وَ يَتَحَصَّلَ وَجُودُهُ أَشَدَّ مِنْ الْحَاجَةِ إِلَى أَنْبَاتِ الشَّعْرِ
 عَلَى الْأَشْفَارِ وَ عَلَى الْحَاجِئِينَ وَ تَغْيِيرِ الْأَخْمَصِ مِنَ الْقَدَمِينَ وَ أَشْيَاءَ أُخْرَى مِنَ الْمَنَافِعِ الَّتِي
 لِأَضْرُورَةِ إِلَيْهَا فِي الْبَقَاءِ»

واتا: نیاز بە نەبی (پێغەمبەر) و بەیان کارە وە ی شەریعە تی ئیلاهی و ئیدئۆلۆژی ئینسانی، بو
 مانە وە ی نە وە ی ئینسان و بو گە یشتنی ئینسان بە کە مآلی بونە وە ری ئینسانیه تی خو ی فرە
 زیاترە لە نیاز بە دەر هاتنی موی پرۆو چال بونی بە ری پی و ئە وانه کە تە نیا بو مانە وە ی نە وە ی
 ئینسان کە لکیان هە یه، بی ئە وە ی پێو یستی مانە وە ی نە وە ی پێو یست دانێ.
 ئەم و تارە لە کتیبی پەندیائە مسالی قورئان نوسراوی (شە پۆل) چاپی نە لۆسی سالی
 ۱۳۶۲ ی هە تاوی لە تاران و شۆبلا و کراوە تە وە، لا پەرە ی ۸۱ تا ۱۱۳.

خیری مە عەنە و ی ئەم کتیبە پێشکە شە بە باوکی دلسۆزو خودان فەر هەنگ و کورد پەر وەر م
 مە لا ئیبرا هیم (رضوان الله علیه) چونکا:
 بو باخچە ی کزی کوردی بلبل بو چریکە ی وردی
 دلی باش دە رونی پاک بو بیری پون کردە وە ی چاک بو

ثایه تی نور

لیکدانه وه وه لسه نگاندنی ثایه تی نور به شیوه ی لیکولینه وه ی زانست ورافه کردنی ثایه تی نور به شیوه ی ته حقیقی و فه لسه فی و عیر فانی:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوهٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجُ كَالسَّبْجِ
كَوَكْبٍ دُرِّيٍّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

سوره ی نور آیه تی ۳۵.

واتا: خوانوری ناسمان و زه وینه، مه سه لی نوری خوا وه کو چرادانی که کله وا چرایه کی (پر نور) هه بی. نه و چرایه ش له ناو خوباییک (روپوشی چرا له شو شه یا بلور) دابی، خوباییکی بی گه ردو گرشه دار، وه کو نه ستیره به کی، ورشه دار، نه و چرایه، به روئیک رو ناک نه بی و گپ نه گری که له داره زه یتو نه به کی پر پیت و به ره که ت گیراوه که نه خور هه لاتی به و نه خور ناوایی رو نه که نه وه نه پینخوش و پالاوته و پا که نیزیکه بی نه وه ی ناگری بگاتی، گپ بگری و بایسی. نور له سه ر نوره (تیریز و تیشک به سه ر تیشک دا تیریز ده هاو نیزی).

هه ر که سیک خوا بیه وی، به ره و نوری خوی رینوینی و هیدا یه تی نه کا خوا ناگای له هه مو شتیک هه به.

(ثم چرا پر تیشکه) له ناو خانو بهره که لیک دایه که خوائیجازه ی داوه دیواره کانیان، بهرزو بلیند بکرتیه وه (تا دز و چه ته وجه رده په ی پی نه بات) فی بیوتِ اَیْنِ اللّٰهِ اَنْ تُزْفَعَ وَ یُذْکَرُ فِیْهَا اَسْمُهُ یُسَبَّحُ لَهُ فِیْهَا یَالْفُؤْدُ وَ الْاَصَالِ. «سوره ی نور» خانو بهره که لیک که نا، ی خوا له ناو نه وانا بیرئ وه بهره به بیان و له ئیوارانا ناوی خوا به پاکی بیهن.

له راقه کردنی نایه تی نوردا قسه زوره ته فسیر نوسان، فه لاسیفه و خواناسانی جیهانی ئیسلامه تی و عاریفان و لیکو له ران، هه ریه که له وانه قسه ی جیا جیا وزوریان هه یه، پیوه ند کردنی، ئه م نایه تانه له گه ل نایه ته کانی بهر و لیره وه یه که له نایه ته کانی، به رودا قسه له پاک داوینی و مملانی کردن بو، له گه ل کاری ناحه ز و ناشیا ودا له رنگای جیا جیا وه، جا له بهر نه وه ی زامنی بهر پیوه بردنی هه مر فرمانه کانی، خوا، به تایبته غه ریزه ی ئیرومی که به هیزترینی نه وانه یه، بی که لک وهرگرتن له پشتیوانه ی (ئیمان و بپروا) ناگونجی، سه رنه نجام قسه ی هینا وه ته سه ر باسی بزواو ئیمان و شوینی پرهیزی بپروا و قسه ی لیوه کردوه.

له پله ی یه که م دا فرمویه تی: (خوانوری ناسمان و زه و یه (اللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ) هه ندی له ته فسیر نوسان پیژه ی (نور) لیره دا به واتای (هیدایه ت ده ر) و هه ندی تر به واتای (روناکی هینهر) و هه ندیکی دیکه به واتای (جوانی هینهر) و اتا کردوه، هه مو ئه م واتایانه راسته، به لام واتای نه و نایه ته له مه ش په ره دار تره.

له قورئانا چه ن شت به نور و اتا کراوه:

۱- به واتای (قورئان) وه کو خواله نایه تی ۱۵ ی سوپه ی مانده دا فرمویه تی: (قد جاتکم من اللّٰهِ نور و کتاب مبین) و اتا: له لایه ن خوا وه نور: (قورئان) و په را وه ی ناشکرایی ده ر (به خه لات) بو تو هاتوه.

یا وه کو نایه تی ۱۵۷ سوپه ی نه عرف که خوا فرمویه تی: (وَ اتَّبِعُوا النُّورَ الَّذِیْ اَنْزَلَ مَعَهُ اَوْلٰیئِکَ هُمْ الْمُفْلِحُونَ) و اتا: که سانی که له نو (قورئان) پهیره وی نه که ن که بز پیغه مبه ر هاتوه، نه وانه رزرکان.

۲- به واتای (بپروا و ئیمان) هه ر وه کو خواله سوپه ی به قه ره نایه تی ۲۵۷ دا فرمویه تی: (اللّٰهُ وَلِیُّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا یُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلٰی النُّورِ) و اتا: خوا وه لی

که سائیکه، که پروا و ایمان هیناوه، نهوانه له تاریکی (شیرک و کوفر) بهره و نور (پروا) نه بات.

۳- به واتای (هیدایه تی ئیلاهی) و روناک بینیه ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی نهعام نایه تی ۱۲۳ دا فهرمویه تی: (أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَا وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا) نایا که سی که مردبوو ئیمه نهومان زیندو کرده وه و نور (هیدایه ت) و روناک بینیمان بو راکرت، تاله بهر تیشکی نه و نوره دا بتوانی به نیو خه لکا پروا، ههروه کو که سیکه، که له تاریکایی دابی و هه رگیز نه توانی له وه ده رکه وی و بیته ده ری؟

۴- به واتای (نایینی ئیسلام) ههروه کو خوا له قورئانا له سوپه ی توبه نایه تی ۳۲ دا فهرمویه تی: (وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتَمَّ نُورُهُ وَ لَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ) واتا: خواخوئه گری، مه گه ر نور: (ئیسلام) کامل بکا هه ر چه نده کافران بیان ناخوش بیته.

۵- به واتای: (زاتی پیغه مبه ر) ههروه کو له قورئانا له سوپه ی نه حزاب نایه تی ۴۶ دا خوا سه باره ت به پیغه مبه ری مه زنی ئیسلام فهرمویه تی: (وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَ سِرَاجًا مُنِيرًا) واتا: ئیمه تو مان کرده نه وه که خه لک بو لای خواناسی بانگ بکه ی و تو مان کرده چرا یه کی، روناکی ده ر.

۶- به واتای (زانست و علیم) ههروه کو نه مه: (الْعِلْمُ نُورٌ يَقْدِفُهُ اللَّهُ فِي قَلْبِ مَنْ يَشَاءُ) زانست نوری که خوا نه یخاته ناو دل و دهرونی هه رکه سیک که بیه وی. نه بی نه مه ش بزاین نور خوی نه م تاییه تیانه شی هه ر هه یه:

۱- نور جوانترین و خوشیکترین و له تیفترینی مه وجودات و بو نه وه رانه له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا و سه رچاوه ی هه مو جوانی و خوشیکی یه.

۲- نور بالاترین سورعه تی له جیهانی ماده و نه نبوژه نیدا هه یه، ههروه گو له نیو زانایان دا قسه ی لیوه نه کری، نور به سورعه تی سیسه ت هه زار کیلو میتر نه توانی به ده وری کوره: (گو) وجه غزی زه وی که م تر له چا و لیکدا نایکا حه و تجار سور بخوا جا هه ر له بهر نه مه یه که مه سافه تی دور و در یژ به سورعه تی رویشتی نور هه ل ده سه نگین واتا: مه ودا و مه سافه تی که نور له ماوه ی سالیک دا، به و سورعه ته زوره ده پیوی.

۳- نور هوی تبیین و روناک کردنه‌وهی نه‌جسام و دیتنی بونه‌وه‌رانی جیا جیای نه‌م جیهانه‌یه و بن‌نور مروّف ناتوانی هیچ شتیک بیینی، که وایی نور هم (دیاره) (ظاهر) و هم (دیاری دهر) (مُظهر).

۴- نوری خوّر که گرینگترین و به‌بایه‌خترین نوره له‌م جیهانه‌دا و په‌روه‌ر دهری و گیا و گزه، به‌لکورهمزی مانه‌وهی، هم‌مو بونه‌وه‌رانی زیندوه و نالوئی بونه‌وه‌ری بی‌که‌لک و هرگرتن له‌نور: (راسته و خوئا ناراسته و خو) زیندو بمیینی.

۵- نه‌مروّ جوان دهرکه و تووه‌که‌نه‌و ره‌نگانه‌ی و ائیمه‌ده‌بیینی له‌سوئنگه‌ی تیشک و شوق و نور دانه‌وه‌ی نورئیکی دیکه‌ی وه‌کو نه‌مه‌یه، دهنه‌بونه‌وه‌ران و مه‌وجودات له‌تاریکایی داره‌نگیان نیه.

۶- هم‌مو وزه و نه‌نیژی یه‌ک، که له‌ژینگه‌ی ئیمه‌داهه‌یه (بیجگه له‌وزه و نه‌نیژی نه‌تومی) هم‌موله‌نوری خووره‌وه‌سه‌ر چاوه‌ده‌گری بزوتنه‌وه و حهره‌که‌تی باو بوران، جم و جولی ناوی زه‌ریا و کف و کولی دهریا و سیلاو، قه‌له‌زه‌ی ناوی تافگه‌ورئزه‌وی باران و بزوتنه‌وه و هات و چوی هم‌مو گیان له‌به‌ران و بونه‌وه‌ران، نه‌گه‌ر برئیک سه‌رنج بدرئین رون ده‌بیته‌وه‌که سه‌ر چاوه‌ی هم‌موان له‌نور داداده‌کوژی

سه‌ر چاوه و بناوانی گه‌رما و نه‌وه‌ی و اجینگاو ریگای بونه‌وه‌ران گه‌رم راده‌گری هه‌ر نور و تیشکی خووره، ته‌نانه‌ت گه‌رمای ناگیش که‌له و شکه‌له‌دار، یا له‌ره‌ژی (زوغال) ی به‌رد یا له‌نه‌وت، وه‌یا له‌وانه‌ی و اله‌نه‌وت به‌ده‌س دین هم‌مویان له‌گه‌رمای خووره‌تاوی خووره. چونکا هم‌مو نه‌مانه، به‌پی لیکولینه‌وه‌ی زانستی، نه‌چنه‌وه سه‌رگژ و گیاو ئازال گه‌لیک که‌گه‌رمایان له‌خوور، و هرگرتووه و له‌ناو خوئیانا ئازوخه‌یان کرده‌که و ابو حهره‌که‌تی موئورگه‌لش له‌به‌ره‌که‌تی خووره‌وه‌یه.

۷- تاوی خوور هم‌مو جووره (میکروئیک) و بونه‌وه‌رائیکی ئازاده‌ر له‌ناو ده‌باو ده‌یان کوژی دیاره نه‌گه‌ر تاوی تیشک و تیرئیزی نه‌م (خووره‌تاوه): نوره‌پر به‌ره‌که‌ته نه‌بوایی، نه‌م ئاخ و زه‌ویسه‌ی و ائیمه‌ی له‌سه‌ر ده‌ژین نه‌بووه (بیمارستان) و نه‌خوشخانه‌یه‌کی گه‌وره‌وزل که‌هم‌مو دانیش‌توانی له‌گه‌ل مه‌رگدا ده‌بوپه‌نجه‌شکینی بکه‌ن. به‌کورتی بلئین: هه‌ر چی له‌م به‌دیها توه سه‌مه‌ره‌ی جیهانی ئافه‌رینشه: (نور) ورد

بینه‌وه، شوینه‌وار و ئاسه‌واری به نرخ و ته‌ژی له‌خیر و به‌ره‌که‌تی ئه‌م نوره ئاشکراتر و دیارتر ده‌بی.

ئێستا به‌له‌به‌ر چاو‌گرتنی ئه‌م دو‌به‌رکوله ئه‌گه‌ر بمانه‌وی بۆزاتی پاکی خوا وینه و نوینه‌ریک له بونه‌وه‌رانی حیسی ئه‌م جیهانه بگرینه به‌ر چاو (هه‌ر چه‌ند پله و پایه‌ی به‌رزای خوا له‌هه‌ر وینه‌و نوینه‌ریک به‌رزتر و ته‌رزتره) ئایا بیجگه له بیژه‌ی (نور) شتیکی تر هه‌یه بۆ خوا به‌کاربیت؟! ئه‌و خودایه‌ی واهه‌مو ئه‌م جیهانه‌ی به‌دی هیناوه‌و سازی داوه ئه‌و خودایه‌ی و انور و روناکیی به جیهانی ئافه‌رینش داوه، که هه‌مو بونه‌وه رانی زیندو له‌به‌ر به‌ره‌که‌نی فه‌رمانی ئه‌و زه‌ق و زیندو ماون خوین و ژین له‌ناو دڵ و ده‌رو نیاندا گیر ساوه‌و بووژاوه و هه‌مو ئافه‌ریده‌یه‌ک له‌سه‌ر سفره‌ی ئه‌و به‌ری ئه‌چن ئه‌خوون و ئه‌ژین که ئه‌گه‌ر قه‌نه‌کی شیک چاوی لوتفی خو‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان لا‌با هه‌مو له‌شه‌وه زه‌نگی فه‌ناو نه‌مانا رو‌ده‌چنه‌ خواری و نو‌قم ده‌بن و وه‌کو ب‌لقی سه‌ر ئاو ده‌پو‌چینه‌وه سه‌رنج راکیشه هه‌ر بونه‌وه‌ریک به هه‌ر ئه‌ندازه‌یه‌ک له‌گه‌ڵ خوا پیوه‌ندی هه‌بی هه‌ر به‌وراده‌ش نورانی بون و روناکی به‌ده‌س ده‌هینتی.

قورئان نوره چونکا که لام و قسه‌ی خودایه.

ئایینی ئیسلام نوره، چونکا ره‌وانه‌کرای خودان.

پیرانی ده‌سگیر و زانایانی دینی نورن، چونکا پارێزه‌رانی ئایینی خودان له‌دوای پیغه‌مبه‌ران.

بروا: (ئیمان) نوره چونکا نیشانه‌ی پیوه‌ندی مرویه له‌گه‌ڵ خوای خویدا.

زانست (عیلم) نوره چونکا هۆی ناسیای و ئاشنا بون له‌گه‌ڵ خودایه.

که و ابو (اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) له‌بابه‌ت زاتی خواوه دروسته، به‌ل‌کوئه‌گه‌ر نور به‌واتای په‌ره‌داری بیژه‌به‌کار بیه‌ن و اتا: (هه‌ر شتیکی که زاتی ئه‌و شته دیار و ئاشکرای و دیاری ده‌رو ئاشکرا ده‌ری شتانی تری) به‌م جو‌ره به‌کار بردنی بیژه‌ی (نور) بۆزاتی پاکی خوا لایه‌ن و جه‌نبه‌ی ته‌شبهی و وێچوواندنی نابی، چونکا هیچ شتیکی له جیهانی خلیقه تا له‌خوا دیارتر و ئاشکراتر نییه، هه‌مو شتیکی بیجگه له‌زاتی خوا له‌به‌ر به‌ره‌که‌تی وجودی خودا، ئاشکرایه و دیاره و له‌چاو ده‌دا، که و ابی هه‌مو شتیکی و نوری هه‌بون